C U R T E A D E A P E L B Ă L Ț I

Dosarul nr.1r-350/23 Judecătoria Edineț sediul Briceni
1-23077931-03-1r-15112023 Judecător A.Procopișina

D E C I Z I E
În numele Legii
14 decembrie 2023

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Oleg Moraru, Viorel Pușcaș

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Serghei Culicov împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 16.10.2023, prin care:

Leanca Igor *****, numărul de identificare *****, născut la *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264^1 alin.(3) CP, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Mijlocul material de probă - un disc DVD-R cu înregistrări video, s-a dispus de a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe toată perioada termenului de păstrare a dosarului.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond 31.05.2023-16.10.2023, în instanța de recurs 15.11.2023-14.12.2023.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul, -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Leanca Igor, la data de 20.05.2023, ora 00:20, în satul Corjeuți, raionul Briceni, deținând permis de conducere de categoria ,,B, B1, C, C1" numărul *****, eliberat la data de 21.05.2021, a condus neadecvat mijlocul de transport de model „Mercedes Vito" cu numărul de înmatriculare *****. Fiind stopat de către angajații Serviciului de Patrulare Edineţ-Ocnița-Briceni al Direcției de Patrulare Nord al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP şi fiind suspectat că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, i-a fost propus conducătorului auto de a fi supus testării alcoolscopică, cu aparatul „Drager-Alcotest", fiind obligat, în conformitate cu prevederile lit.j) pct.11 al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care specifică că ,,...Conducătorul de vehicul, este obligat, să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar", de a se supune solicitării, conducătorul s-a refuzat de la testarea alcoolscopică şi examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, cât şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Leanca Igor este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(3) CP – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Stabilind ca fiind dovedită comiterea de către Leanca Igor a infracțiunii lui incriminate, instanța de judecată i-a aplicat în baza art.264^1 alin.(3) CP pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a dispus ca mijlocul material de probă - un disc DVD-R cu înregistrări video, de a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe toată perioada termenului de păstrare a dosarului.

Sentința Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 16.10.2023 a fost atacată cu recurs, în interesele lui Leanca Igor, de către avocatul Serghei Culicov, fiind solicitată casarea în parte a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Leanca Igor să-i fie aplicate prevederilor art.79 CP, şi anume în latura neaplicării pedepsei complementare (anularea dreptului de a conduce mijloace de transport).

În argumentarea acestor solicitări apărătorul-recurent a invocat, că Leanca Igor pe parcursul examinării cauzei a recunoscut vina pe deplin, înaintând şi o cerere de examinare în procedură simplificată în acest sens, este unicul întreținător al familiei care este compusă din soția care nu este angajată în câmpul muncii, copilul minor şi bunica care necesită în permanență transportată la spital. După săvârșirea infracțiunii acesta deja şi-a dat seama de acțiunile sale, şi regretă cele întâmplate.

Solicită casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță fără aplicarea pedepsei complementare privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces*.

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei penale, luând în considerație prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.*

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Leanca Igor în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(3) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, partea apărării a căzut de acord cu sentința primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor lui Leanca Igor, sentința fiind criticată doar în latura aplicării pedepsei, fiind apreciată una prea aspră, dezacord fiind invocat cu neaplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 CP.

Analizând solicitările părții apărării invocate în recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței, Colegiul conchide, că cerințele formulate nu sunt întemeiate, or, vin în dezacord cu împrejurările cazului, ce vizează caracterul prejudiciabil al faptei comise de către acesta.

În susținerea acestei concluzii Colegiul va menționa prevederile art.61 CP, care la alin.(1) stipulează, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de

judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor, la alin.(2) fiind menționat, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată art.75 CP la alin.(1) stipulează, că la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit sentinței, instanța de fond constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat și stabilindu-i pedeapsa penală, a reținut că Leanca Igor a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii ușoare, a recunoscut vina, s-a căit și a solicitat examinarea cauzei conform ordinii simplificate, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, careva circumstanțe care i-ar agrava răspunderea inculpatului instanța nu a constatat.

Respectiv, Colegiul penal conchide, că instanța de judecată în baza materialelor anexate la dosar a stabilit toate circumstanțele referitoare la fapta infracțională comisă de inculpat și personalitatea acestuia, pentru a-i stabili o pedeapsă justă și echitabilă. Argumentul recurentului, precum că instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul Leanca Igor a recunoscut vina în săvârșirea acesteia, – este unul vădit nefondat. Or, în textul sentinței contestate este indicată expres mențiunea instanței referitor la circumstanțele menționate de recurent, care de altfel au determinat aplicarea față de Leanca Igor a pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității într-un cuantum la limita minimă prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(3) CP în raport cu art.80^1 CP.

Luând în considerație prevederile art.61 și art.75 CP în raport cu criteriile complementare ce vizează persoana lui Leanca Igor, Colegiul conchide, că prima instanță i-a stabilit acestuia pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, și just a conchis, că la caz nu sunt prezente temeiuri pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(3) CP.

Colegiul penal conchide, că măsurile de pedeapsă stabilite lui Leanca Igor sunt adecvate faptei comise de el, pedeapsa astfel cum a fost stabilită de către prima instanță este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

La caz, instanța de recurs similar ca și acea de fond consideră, că doar prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, vor fi atinse scopurile pedepsei penale, în special cel de prevenire a comiterii noilor infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Colegiul conchide, că pedeapsa aplicată va fi capabilă să convingă inculpatul de a respecta legea penală și a evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

În ce privește dezacordul avocatului-recurentul cu aplicarea față de Leanca Igor a pedepsei complementare aplicate sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, aceasta invocând că instanța urma să se conformeze prevederilor art.79 alin.(1) CP și să nu aplice față de inculpat respectiva pedeapsă complementară obligatorie rezultând din cumulul circumstanțelor atenuante, Colegiul îl apreciază unul neîntemeiat, în acest sens menționând următoarele.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Totodată alin.(1^1) al aceluiași articol stipulează, că poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP.

La caz însă, Colegiul penal nu a stabilit circumstanțe de acest gen, care ar servi temei pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(3) CP.

Colegiul penal similar instanței de fond conclude, că recunoașterea vinei de către inculpat și prezența persoanelor la întreținere, sunt niște circumstanțe atenuante, care influențează pedeapsa, însă prin sine nu micșorează gravitatea faptei comise.

De alt fel, aceste circumstanțe au fost deja luate în considerație de către instanță la stabilirea pedepsei, prin aplicarea prevederilor art.80^1 CP şi reducerea limitelor de pedeapsă.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Deci, Colegiul penal consideră, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatului Leanca Igor îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art.79 alin.(1) CP ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că invocările din cererea de recurs sunt neîntemeiate, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Ținând cont de motivele enunțate în prezenta decizie în raport cu prevederile legale care guvernează speța, conducându-se de dispozițiileart.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Serghei Culicov împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 16.10.2023 pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația adusă lui **Leanca Igor** în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264^1 alin.(3) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător: